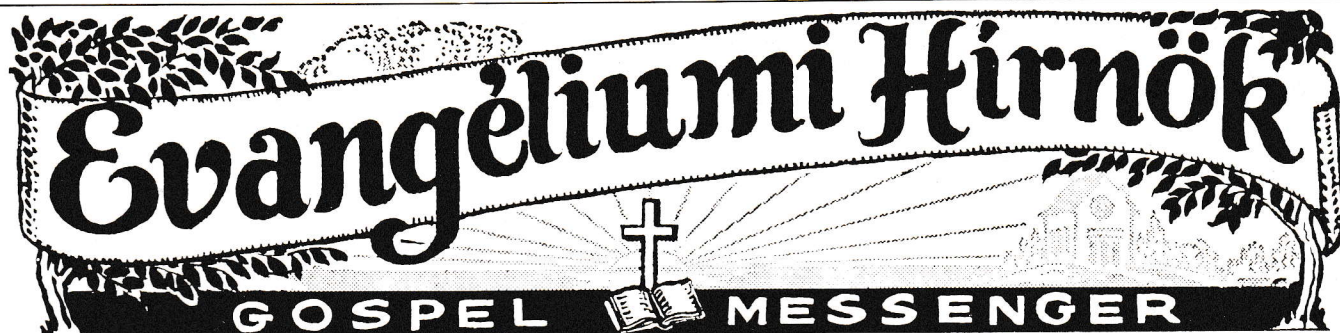

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

AZ IGAZSÁG, MELY ISTENNÉL SZÁMÍT

"És mi mindnyájan olyanok voltunk, mint a tisztátalan és mint megfertéztetett ruha, minden mi igazságunk" (Ésaiás 64:5).

(Mit értünk "igazság" alatt? Nem: neked igazad van; hanem: te igaz vagy. Jób 1:1 — "Jób a neved. — Ez az ember fedhetetlen, igaz, istenfélő vala és büngyülőlő.")

Ha az örök üdvösségbe akarunk bejutni, Isten előtt kell megjelennünk. "És amint elvégezett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig lesz az ítélet" (Zsid. 9:27). Isten szent és semmi

bűnös nem tud előtte megállni. Isten gyűlöli a bűnt, és mi mindnyájan bűnösök vagyunk. Ezt mi megértjük és próbálunk saját igazságunkkal közeledni hozzá. Van-e saját igazságunk? Mi úgy gondoljuk, hogy van. Milyen a mi igazságunk? Mit tudunk felhozni saját igazságunk védelmére? Jóságunkat, jószívűségünket, jó cselekedeteinket, mindazt, amit nem számítunk bűnnek; az Úrnak tett szolgálatunkat? Kétségtelenül van jó oldalunk, emberi szemszögből nézve. Ha Isten elé lépünk, természetesen a legjobb ruhánkat vesszük fel — és azt komolyan vesszük. Mit mond ehhez az írás? Ésaiás ezt mondja a mi igazságunkról: "És mi mindnyájan olyanok voltunk mint a tisztátalanság, és mint megfertéztetett ruha, minden mi igazságunk" (Ésaiás 64:5). Milyen a megfertéztetett ruha? A megfertéztetett ruha piszkos, szennyes, telve tisztátalansággal, tetűkkel; kukacos és utálatos. Isten a mi igazságunkat ilyennek tekint. Ez mutatja, hogy Istennek szentsége milyen magasan áll a mi igazságunk felett. Megtudjuk érteni, ha a király (a példázatban) kidobatta azt az embert, kinek nem volt menyegzői ruha. "Barátom, hogyan kerültél ide, hiszen nincs menyegzői ruhád? — akkor a király így szólt az ő szolgálóihoz: Kötözzétek meg kezét-lábát és vessétek a külső sötétségbe" (Máté 22:12—13).

Pál apostol egy másik igazságról ír, a törvény szerinti igazságról. Filippibeliekhez írt levele szerint (3:8b—9.): "... hogy Krisztust megnyerjem és Őbenne olyannak talál-tassam, mint akinek nincsen saját igazságom a törvényből, hanem igazságom a Krisztusban való hit által, Istentől való hit által." Ő tudott

volna dicsekedni a "saját igazságával, ahogyan mondta védelmi beszédében (Ap.Csel. 22:3.): "Én zsidó ember vagyok, születtem a cziiléiziai Társusban, fölneveltettem pedig ebben a városban a Gamaliel lábainál, tanítottam az atyák törvényeinek pontossága szerint, buzgó lévén az Istenhez, miként ti mindnyájan vagytok ma." "Buzgóság tekintetében az egyházat üldöző, a törvénybeli igazság tekintetében feddhetetlen voltam." Pál apostol ezen "saját igazságát" semminek tekintette (Fil. 3:6).

Az igazság egy ruhával van jelképesen kifejezve. Vegyünk egy másik példát. Az Úr Jézus mondja (Luk. 17:10.): "Így ti is, ha mindazt megtettétek, amit parancsoltak nektek, mondjátok: Haszontalan szolgák vagyunk, csak azt tettük, amivel tartozunk." Az Úr ezt tanítványainak mondta és nekünk is szól. Ez egy igen erős kifejezése az Úrnak, amikor munkánkat, amit őnéki tettünk, megítéli. Mi, az Úrnak tett szolgálatot legjobb igyekezettel tettük és munkánkat őszintén jónak tartottuk. — Mi volt a hiba, hogy az Úr ilyen tanáccsal látja el szolgálait: mondjátok, haszontalan szolgák voltunk. Hogy értsük ezt meg? Gondoljunk Pál apostol szavaira (1Kor. 13): "Ha az embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincsen énbenem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy a pengő cimbalom — és ha minden vagyonomat a szegények táplálására költöm és ha testemet a tüzre adom, szeretet pedig nincsen bennem, semmi hasznom abból." A Szentírás igen szigorúan ítéli meg cselekedeteinket, ne-hogy hamis megítéléssel a saját igazságunkat az Istentől nyert igazság

FÉNYT!

Úgy szép a tűz, ha lángol,
nem óvatoskodik:
vívja a végtelent,
pusztítva is terem,
s tékozlón osztja szét
a fényt, a fényt, a fényt!

Lobogó, bátor élet:
ez szép és ez igaz!
Ne füstölögjek én sem,
mint nyirkos rőzse, gaz.
Árnyékba, sutba mélyen
ne bújjak, mint a gyáva,
hadd álljak győztes eszmék
zúgó léghuzatába!

Szelek, lázútsatok,
viharok, szútsatok,
nagy elvek, igazságok,
ti lobogtassatok!

Égjek bár gyorsan el
lángoló csóvaként,
de míg égek, hadd ontsam
a fényt, a fényt, a fényt!

Bódás János
(Reformátusok Lapja)

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor — Szerkesztő:
Rev. JOHN VADÁSZ HUNTER
P. O. Box 826,
Monterey Park, Cal. 91754
Tel.: (213) 284-5470

A szerkesztő bizottság tagjai:
Dr. Haraszi Sándor, Fülöp Árpád,
Gerő Sándor

Second Class Postage Paid
at Cleveland, Ohio

Subscription fee: \$10.00 per year

Send subscription and change of
address to:

Mrs. MARY STEG
321 Wilbur Ct. Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 723-0864

FONTOS:

Címváltozásukat kérjük jelentsék
Mrs. Mary Steg lapkezelőnek.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gős hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: DR. HARASZI SÁNDOR, Henry
General Professional Bldg., Suites 3 and 4
(On Henry General Hospital Premises),
Hudson Bridge Rd., at I 75, Stockbridge,
GA 30281 — Tel.: (404) 474-3686.

Alelnök és a Bethesda Otthon igazgatója:
KISH J. ERNŐ, 748 Fordham Road, Palm
Bay, Fla. 32905 — Tel.: (305) 723-3288

Főtktár: SCHAFFER FERENC, 307 Al-
gonquin Ave., North Bay, Ont., Canada
P1B 4W1 — Tel.: (705) 474-3610

Pénztáros: DRESCHER LAJOS, 2636 East
124th St., Cleveland, Ohio 44120 — Tel.:
(216) 231-0038

Pénzügyi Bizottság elnöke: DR. HENRY
AUSTIN, 2 High St., New Brunswick, N.J.
08901 — Tel.: (201) 545-1392

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: DR.
BÍRÓ LÁSZLÓ, 750 Fordham Road, Palm
Bay, Fla. 32905 — Telefon (lakás): (305)
723-4627; Iroda: (305) 724-1580

helyébe tegyük. Alkalmazzuk helye-
sen az Írás bírálatát mirőlünk, ha a
mi igazságunkat így ítéli meg: "fer-
tített ruha; haszontalan szolgálak."

Most, az a kérdés, hogyan fertőz-
tetjük meg ruhánkat és hogyan tesz-
szük értéktelenné a munkánkat? A
bűnt nem vesszük elég komolyan.
(Zsid. 12:1.) "Azért mi is, kiket a
tanúbizonyosságoknak ilyen nagy fel-
lege vesz körül, tegyük félre min-
den akadályt és a megkörményező
bűnt (a ránk ragadó) és állhatatos-
sággal fussuk meg az előttünk levő
küzdőteret." Vegyük komolyan az

Írás intéseit: tegyük félre a bűnt,
küzdjünk erősen a küzdőterén.

Látjuk, hogy saját igyekezetünk-
kel nem tudjuk az igazságot elnyer-
ni, amelyik Istennél számít. Pál
apostol mondja: "Megtalálom azért
magamban, ki a jót akarom csele-
kedni, ezt a törvényt, hogy a bűn
meg van bennem (Róm. 7:21).

Mivel Isten ítélőszéke elé kell lép-
nünk és előtte csak igazsággal tu-
dunk megállni, hogyan tudjuk meg-
szerezni azt az igazságot, melyik Is-
ten előtt számít? Ezt nem tudjuk
megvásárolni, sem megérdemelni:
Isten kegyelmi ajándéka az. Ha
mennyei lakodalomra akarunk men-
ni, lakodalmi ruhát kell felöltöni, és
azt a ruhát ingyen kaphatjuk a "ki-
rálytól". A saját (megfertéztetett)
ruhánkat le kell vetni. Ne ragasz-
kodjunk hozzá és ne akarjuk a lako-
dalmi ruhát a mi szennyes ruhánkra
rávenni. Néha nehéz ezt megtenni,
nem akarjuk belátni, hogy a saját
ruhánk (igazságunk) tényleg olyan
szennyes.

Kérdezzük, hát hogyan tudjuk
megszerezni ezt az igazságot, mely
Istennél számít? A Jelenések könyvé-
ben találunk rá példát (7:13): "Ek-
kor a vének közül egy megszólalt és
ezt mondta nekem: Kik ezek a fehér
ruhába öltözöttek és honnan jönnek?
És én azt mondtam neki: Uram, te
tudod. És ő azt mondta nekem: Ezek
azok, akik a nagy nyomorúságból
jöttek és ruháikat megmosták és
megfehérítették a Bárány vérében."
Pál apostol pedig azt mondja (Efézus
4:24): "És öltöttek fel az új embert,
aki Isten szerint teremtetett a meg-
igazultságban és igazi szentségben."

Isten szeretet. Ő annyira szeretett
minket, tudva, hogy az O szentsége
miatt még közelegni sem tudunk
hozzá saját igazságunkban, bűnös
voltunk miatt, hogy magára vette
összes bűneinket, a legcsúnyábbakat
is. — Gondoljunk, mindenki a maga
bűneire, ha a bíróság elé kerülünk és
bűneink fel lesznek sorolva nyilván-
osságban, ugye szégyelnénk ma-
gunkat! De, ha hívők vagyunk nem
kerülünk bíróság elé, mert a mi
megváltónk, Jézus Krisztus Urunk a
bíró elé lép és azt mondja: Én ma-
gamra vállalom az ő bűneiket mind,
és mi kegyelemből az örök üdvös-
ségbe mehetünk. Rómab. 8:33,34.
"Kicsoda vádolja Isten választottait?
Hiszen Isten az, aki megigazít. Ki-
csoda az, aki kárhoztat? Hiszen

Krisztus Jézus az, aki meghalt, sőt fel
is támadott, aki az Isten jobbján
van, aki esedezik értünk." János
apostol írja az első levelében (1:9):
"Ha megvalljuk bűneinket, hű és
igaz ő, hogy megbocsássa bűneinket
és megtisztítson minket minden go-
noszságtól."

Kedves Testvérem! Ha majd Isten
elé kerülsz számadást adni életedről,
mire támaszkodsz, saját igazságodra
vagy Isten kegyelmére, Jézus Krisztus
igazságára? Én teljesen Isten kegyel-
mére építek.

Galambos Pál

Szemle

**KEVESEBB IDŐ, mint két hónap
választ el évi országos közgyűlésünk-
től. Szokásunktól eltérően a Baptista
Világszövetség Kongresszusa miatt,
egy héttel később kezdődik közgyűlé-
sünk. Évi országos közgyűlésünk
1980. JÚLIUS 17—20-IG LESZ
BRIDGEPORT, Conn.-ban. Utól-
jára 1972-ben voltunk együtt, mint
szövetség, ebben a gyülekezetben.**

Mindazok, akik akkor jelen vo-
tak, visszaemlékeznek arra, hogy
milyen fontos volt ez a közgyűlés és
mennyi vitás kérdés oldódott meg.

Hiszük, hogy ez a Közgyűlés is
eredményes lesz misszióink és jövőnk
szempontjából. Szükséges, hogy fel-
mérjük lehetőségeinket anyagilag,
lelkileg és egy hosszabb távlatú any-
agi és missziós tervet készítsünk.

A közgyűlés eredményessége Isten
kegyelme után nagyban függ attól,
hogy a közgyűlést megelőző bizot-
tsági gyűléseken mennyi egyetértés,
bizalom és jóakarát nyilvánul meg.
Szükséges, hogy szövetségünk két
legaktívabb bizottsága, a Pénz- és
Vagyoni Bizottság- Bethesda Ott-
hon Bizottság (amely egy), valamint
a Misszió- és Irodalmi Bizottság egy-
más feladatait figyelembe véve egy
hosszabb távlati tervet dolgozzon ki,
amely úgy az Otthon, mint a Szövet-
ség gyülekezeteinek javát, fejlődését
szolgálja.

Szükséges, hogy az előadók a ka-
pott témakörnél maradjanak: "Ün-
nepeljük az Úr Jézus Krisztus jelen-
létét a Szent Lélek által" (János ev.
16:23). Komoly témakör és a szol-
gáló testvérek, mint tapasztalt egyé-
nek a szolgálatban, hiszük, hogy
kiváló lelki táplálékban lesz részünk.

Közgyűlésünk egy kiemelkedő ré-

szé lesz Pintér Sándor lelkipásztor-misszionárius testvér és kedves feleségének személyes beszámolója az Argentínában végzett "Magyar Baptista Misszió Munkáról". Testvéreink több mint 18 éve szolgálnak a Buenos Aires-i Magyar Baptista Gyülekezetben, Argentínában. Testvéreink Szövetségünk misszionáriusai.

A bridgeporti testvéreknek már nagy tapasztalatuk van a közgyűlés rendezésében. Testvéreink Rev. George Rowe lelkipásztor testvér vezetésével készülődnek a testvériség fogadására.

Az Úr kegyelmes hozzánk, 73. közgyűlésünkre készülődünk, jöjjünk el minnél többen. Gyülekezeteink tegyék lehetővé, hogy minden gyülekezet lelkipásztora és minden gyülekezetből kettő, de legalább egy küldött, delegátus a közgyűlésen részt vehessen. Minden testvért, aki baptista gyülekezet (akár angol vagy magyar) tagja és az Amerikai Magyar Baptista Szövetség munkájáért áldozatot tud hozni, ennek munkájában részt kíván venni, szeretettel várunk.

* * *

ÍME, MILY JÓ ÉS MILY GYÖNYÖRŰSÉGES, amikor együtt la-koznak az atyafiak (Zsolt. 133:1).

SÁNTÁK

Sántikálva jár bennünk a lélek, botorkálva, nyomorogva él, utunk állja sok eltűkolt vétek, nemsokára ránk borul az éj.

Hitünk is a bicegősdit járja, bújkál bennünk sok szent gondolat, egyik ember a másiktól várja: adjon neki mindig igazat.

A szeretet púpossá lett bennünk, gerincünk — ó, jaj, de görbe lett, jót tenni már képtelenek lettünk. Ez az út a halálba vezet!

Sántikálunk reggel, este, délben, házasságunk szeplő lepte meg. Vigyázva is alig vagyunk ébren. — Sántaságunk ki gyógyítja meg?!

Ő is sánta, mi is sántikálunk, — van még, aki egyenesen jár? Testvéreim, tudjuk, kire várunk: Bethesdában JÉZUS szerte jár.

Imre Albert

A János ev. 20. fejezetében a feltámadott Jézus azt mondta Máriának: "Ne illess engem, mert nem mentem még fel az én Atyámhoz" (17), Tamást pedig felszólította: "Hozd ide a te ujjadat" (27). A két jelenés között Jézus talán az Atyánál volt?

* * *

Úgy tűnik, hogy itt ellentmondással van dolgunk. Máriának azt mondta: "Ne illess engem", Tamáshoz pedig így szólt: "Hozd ide ujjadat". Ha azonban a két szöveget alaposan megvizsgáljuk kiderül, hogy ellentmondásról itt szó sem lehet. Hasznos, ha ilyenkor a kijelentés őseredetéhez a Biblia görög szövegéhez fordulunk. Ennek a szövegnek az értelmét a görög APTO ige adja. Ennek jelentése: megfogni, megragadni, érinteni.

Húsvét reggelén az Úr Jézus arról győzte meg Máriát, hogy őt nem tartóztathatja vissza. Neki fel kell mennie az Atyához. Nem lehet tovább tanítványai körében úgy mint azelőtt. Mennybemenetelével egy új korszak kezdődik el. Addig egyszerre csak egy helyen volt jelen, de attól kezdve mindenütt jelenvaló lesz, mert újból magára ölti isteni méltóságát. Mária azzal az érzéssel ragadta meg az Úr Jézust, hogy ezután már többé nem távozik el körükből. Az Úr erre válaszolt: "Ne tartóztass engem!" Ezt a szövegfordítást találjuk a legújabb protestáns bibliákban, de ugyanez a szöveg van több kiváló angol bibliában (New International Version; Today's English Version . . .).

Feltámadása után, mennybemenetele előtt tehát az Úr Jézus emberi kezekkel érinthető volt. Maga Jézus mondta megrémült tanítványainak: "Tapogassatok meg engem és lássátok, mert a léleknek nincs húsa és csontja" (Luk. 24:39). Másik alkalommal a tanítványai: "hozzá járulván megragadták az Ő lábait" (Mt 28:9). Az Úr Jézus tehát itt nem arra utal, hogy csak akkor érinthetik meg őt, ha előbb felmegy az Atyához, hanem arra, hogy ő az Atyához megy. Ez be is következett a feltámadása utáni 40. napon.

Ezeknek az igéknek az ad roppant nagy jelentőséget, hogy a tanítványoknak személyes volt a Krisztus-élményük. Nem másoktól hallották, hogy Jézus él, ők maguk látták, nem elképzelték a feltámadás lehetőségét, hanem érintették a Feltámadottat. Az Úr Jézus tehát, valóban feltámadt.

Gerő Sándor

Hírek

MONROVA — LIBERIA. Tolbert R. Williamot, aki Liberia elnöke volt 1971 óta, ez év április 12-én megölték, miután a hadsereg Doe Samuel őrmester vezetésével katonai puccsot hajtott végre.

Dr. Tolbert A Baptista Világszövetség elnöke volt 1965 — 1970-ig, ez idő alatt alelnöke is volt Liberianak. Több baptista gyülekezet lelkipásztora volt, valamint a Liberiai Baptista Szövetségnek is. Dr. Tolbertet felesége, 8 felnőtt saját és 3 fogadott gyermeke, valamint 20 unokája gyászolja. (EBPS)

* * *

BUDAPEST — MAGYARORSZÁG. A magyarországi baptisták örven-deznek azon, hogy új imaházakat építhetnek, írja az "Európai Baptista Sajtószolgálat". 57 imaház építkezés van jelenleg is folyamatban. Néhány körülmény szükségessé tette ezt a nagyarányú építkezést. A század elején épült épületek nagyon megöregedtek, elrongálódtak, több épületet az árvíz, a talajvíz és a földrengés megrongált. Több helyen a városrendezés tette szükségessé az építkezést. A gyülekezetek számbeli fejlődése miatt is új épületekre van szükség. A testvériség hajlandó anyagi áldozatot és önkéntes munkát adni az építkezésekhez. A baptista vallás nem szektának számít és egyenlő jogokat élvez a nagy egyházakkal. Az úgynevezett szocialista új városokban, Kazincbarcikán, Komlón, Tatabányán új imaházak épültek. Vácon, Székesfehérváron szintén. Nagy Budapest területén 19 gyülekezet van, ebből 7 építkezik jelenleg. Újpesten új zenei központ épül. Budafokon, Pestlőrincen, Pestimrén teljesen új imaházak épülnek.

„Ha pedig a világosságban járunk, amint ő maga világosságban van, közösségünk van egymással, és Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől“ (1 Jn 1, 7).

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Női konferencia elnök:
Dr. Haraszti Sándorné
Alelnök: Fülöp Árpádné
Pénztáros: Kautz Edvinné

Gyermekekről . . .

„... ha olyanok nem leszte, mint a gyermekek . . .” (Máté 18:3).

Az Úr Jézusnak komoly értelme van feljegyezve Márk. ev. 10:15. versében, mikor a tanítványok nem találták alkalmasnak a gyermekeket arra, hogy Jézushoz jöjjenek; és megfedték azokat, akik odahozták a kicsinyeket. Valószínű az édesanyák voltak azok, akik Jézus közelében a legjobbat akarták biztosítani az övéiknek s ez a csodálatos ösztön a mai napig is él, főképpen a keresztyén anyai szívekben.

„Aki nem úgy fogadja Isten országát, mint a gyermek, semmiképpen nem megy be abba . . .” — hangzott Jézus ajkairól. Nemcsak a múltban, de napjainkban is Jézus szavai újra szólnak hozzánk, sokszor gyermekek által, mikor meghatódva s őszintén magunkba tekintve szégyenkezve kell megállanunk az ő gyermeki bizonyágtételük előtt.

Évekkel ezelőtt történt, Elyria Memorial Hospital-ban (Ohio) fekvő egy kisleány. Rev. Pat Craig

lelkipásztor négyéves Robin nevű ötödik gyermeke.

7 hónapja feküdt a kicsiny leányka — egy speciális gyermekbetegséggel — keskeny, kemény deszkán. Ez a gyermek — legyőzve betegségének a gyógyulás érdekében elszenvedett kényelmetlen helyzetét — képessé lett arra, hogy a betegszobában mellette fekvő társát, megtanította imádkozni.

Erre a csendben végzett munkára akkor derült fény, mikor betegtársának édesanyja látogatóba jött gyermekéhez és mielőtt elbúcsúztak arra kérte a kisgyermeke: „Édesanyám, imádkozzál velem!” Az egyébként ima nélkül élő, közömbös nő meglepődve állt a kérés előtt, mikor gyermeke folytatta: „mert én már tudok imádkozni!” — „Hogyan, ki tanított rá?” — kérdezte az anya. „Hát Robin tanított! És az ő mamája mindig imádkozik vele mielőtt elmegy . . .”

Mikor egy pár órára engedélyt kaptak a szülők, hogy otthonukba hazavihessék a kicsiny Robint, nekem is adódott alkalom meglátogatni a testvérei között ragyogó arccal időző kicsiny bizonyágtévőt.

Úgy éreztem ott, abban az otthonban, hogy az Úrnak egy hűséges szolgálja mellett, egy imádkozó édesanya tölti be hivatását s az ő munkájának eredménye, öröme, ez a beteg-társát imádkozni tanító leánykaja.

Csak kicsiny gyertyafény most ez az imádkozó gyermek, de az ő ártatlan fohásza kedves az Úr előtt.

(M. Szerencsy)

* * *

A távoli Manilából — Fülöp szigetek — írja Ho. S. Elvin édesapa, a *Csendes percek* szerkesztőjének:

„Hátul, a kertünkben összetákol-tam egy szép kis faházikót. Elsősorban a gyerekeknek, hogy játszhas-sanak benne. De azon kívül jómagam is reggelenként ott töltöttem a faházikóban egy pár imádságos per-cet a Bibliámmal és a *Csendes Percek* füzetkével.

Ötéves kisfiam, Lacika nagy komolyan utánzott. Felnyalábolta a bibliai mesekönyveit és velem együtt csendességet tartott. És miután befektük, térdreborultunk mind a ket-

ten, majd az imádság után bementünk reggelizni.

Egy napon az történt, hogy elaludtam és későbben keltem fel. Persze hamarosan magamra kaptam a ruhámat és gyorsan bekapni a reggelit.

De Laci fiam komoly megróvó szempillantással csak annyit szólt: ‘Édesapám, ugye nem marad el a szokásos csendes imádkozás?’

Mennyire elszégyelltem magamat! ‘Igen fiacskám, menjünk Isten előtt elcsendesedni, még ha késve jutok is el a gyárba!’ És úgy is cselekedtünk.

A Szentírás szavaival mi is tanítsuk gyermekeinket!”

„Tanítsuk a gyermeket, hogyan járja az ő útját, és ha majd megvén-hedik is, nem távozik el attól” (Péld. 22:6).

(Csendes Percek)

* * *

Bezárult a lift ajtaja . . . utazik férfi, gyermek . . . felfelé . . . Egy férfi beszédbe elegyedik egy kisleánnyal, tréfálkozva mondja neki: “Én magasabbra utazok mint te és közelebb leszek a jó Istenhez!” A kisleány komolyan válaszol: “Azért nem kell a magasba menni, mert Isten itt van a szívünkben!”

Misszió mezőkről

BEMERÍTÉSI ÜNNEPÉLY PALM BAY-BEN

Gyülekezetünk egy hűséges látogatója, Mrs. Endrei Margit, miután biznyságot tett hitéről és meggyőződéséről a gyülekezet és az Úr előtt, március hó 9-én, a biblia által előírt hitvallók bemerítkezésében részesült. A bemerítési aktust Dr. Bíró László testvér, gyülekezetünk pásztora végezte.

Alkalmi beszédében pásztorunk hivatkozott Péter apostol tanácsára: “Mindig készek legyetek megfelelni mindenkinek, aki számot kér tőletek a bennetek levő reménységről, szelidséggel és félelemmel.” Ennek megfelelően, a nagyszámú jelenlevők előtt megmagyarázta a bemerítés mértéit.

Az ünnepélyes és örömtelt tisztelet keretében énekarunk elénekelt a “Kik Ezek Itt Fehérben” című karéneket. Rev. Fülöp Árpád testvér pedig záró imájában áldásért fohászodott az Úrhoz, hogy Endrei testvérnőnk élete egy megnyerő bizonyágtétel legyen sokak áldására.

Eibner József

ÉRTESÍTÉS

**Az Amerikai Magyar Baptista
Szövetség**

1980. július 17—20-ig

tartja évi országos közgyűlését

**BRIDGEPORT,
Connecticutban.**

A közgyűlés témája:

**ÜNNEPELJÜK
AZ ÚR JÉZUS KRISZTUS
JELENLÉTÉT
A SZENT LÉLEK ÁLTAL**

(János ev. 16:23.)

* * *

Akinek szállásra vagy a repülőtérről, autóbusszállomásról az imaházhoz való jövetelnél járműre van szüksége, kérjük írjon a következő címre:

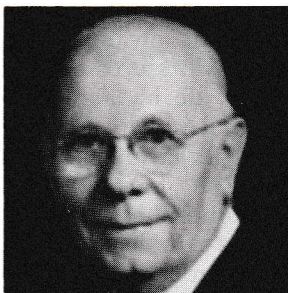
**Rev. George Rowe
1728 Fairfield Avenue
Bridgeport, Ct. 06605**

Telefon: Office: (203) 368-1757
Home: (203) 366-7240

NYOLCVAN ÉV MARGÓJÁRA

Áldott, termékeny, gazdag életét,
 Próféta sorsát, göröngyös útját
 Sok nehéz próbát és sok küzdelmet,
 Háború-hozta nagy veszteségét . . .
 A sok győzelmet, megnemtorpanást,
 Imagyőzelmet, felemelkedést
 És diadalmas előhaladást
 Tán ott álmodta meg
 A sírva mosolygó, szeretve szenvedő
 Hívó édesanya — drága jó szülepár —
 Áldott kebelén — karjai között,
 Mikor megszületett a magyar honban
 Immár nyolcvan éve . . .
 De nem! Ó nem! Merészen állítom!
 Több volt ez, mint szülő — s gyermekálom!
 Isten terve volt! Az Ő gondolata!
 Fénysugárt küldött benne az Atya,
 Klááló szót, tiszta, érthető,
 Evangéliumit . . . A hit szavát!
 Tél volt akkor is . . . karácsonyváras, szép, fehér advent . . .
 S a szeretet melegével ő megjelent . . .
 Szülői szívek védelme alatt,
 Majd könyvek, iskolák padjai között
 Férfivá serdült . . . hittudományok doktorává lett.
 Kemény és elszánt szent akarattal
 Mindig csak előre tekintett . . .
 Hittel a viharok fölé emelkedett . . .
 Szívét az ég felé emelve, haladt előre!
 Tanított, nevelt . . . Igét hirdetett, írt, pásztorkodott,
 S a pásztoroknak példát mutatott
 Szenvedésével, nagy türelmével, győzedelmével
 S szolgálatukhoz anyagot adott.
 Bő tananyagot, mi nekik kellett . . .
 Hítében az Úr csodákat művelt.

Sok éve kint él Amerikában . . .
 Melegen érző, nemes, nagy szíve
 Azokért vérzik, akik anyanyelvén beszélnek . . .
 A szeretetnek szent tüzeiben
 Őket akarja egyébe ötvözni — sőt bárki mást! —
 És utat mutatni a menny felé,
 Hogy el ne vesszenek!

Dr. Udvarnoki Béláné,
 a pásztorlelkű teológusnak,
 az ékesszavú igehirdetőnek,
 életének 80. évfordulója
 alkalmával, 1977. dec. 24. —
 Sok szeretettel emlékül.

Erdei lakában, szép otthonában
 (Melyet magas fák védnek, árnyékolnak,
 De még inkább az Őnek szent keze)
 Néhány napja, hogy meglátogattam,
 Mélyen áthatott, mit akkor láttam!

Ő nem remete! Más . . . és több annál!
 Égő, nemes szív lüktet keblében . . .
 A viharedzett, nyolcvan esztendő,
 Bölcs férfiarcon
 Az élő, szent hit égi mosolya
 Győztesen ragyog!
 Elméje nem pihen . . . még mindig termel, alkot,
 Szeme ragyog, ha bárkin megpihen
 A szava csengő, beszéde választékos,
 Ajkán az Ige szent és sérthetetlen . . .
 Magának nem kedvez . . . Folyóiratot szerkeszt . . .
 "Öreg korban is gyümölcsözik!"
 A mosolygó arcú hű feleség
 Órangyalként lebegi körül
 S a szíve örül
 Hogy férje mellett teljesítheti
 Az áldott hivatást!
 Ímé így várja Isten szolgája
 Fényárban úszó élet-alkonyát.

Kívánom, hogy még sokáig éljen,
 Sokat dolgozzon, küzdjön, reméljen . . .
 S ha végsőt dobban nemes, nagy szíve
 Igaz Megváltónk — Akinek szolgál —
 Aki magáévá tette váltáságával
 Jutalmazza meg fent a mennyekben
 A pátriárkák, a szent próféták,
 Apostolok és evangélisták
 Áldott, örök, mennyei jutalmával!

DÉNES FERENC

Levél a Diakónusokhoz

5.

Mielőtt arra a kérdésre válaszolnék, hogy honnan ered a diakónus elnevezés, és hogy mi a szó eredeti jelentése, hadd mondjam el, hogy tetszik nekem az a diakónus, aki ilyen kérdéseket is fölvet. Ebből arra lehet következtetni, hogy nagyon komolyan veszi a megbízatását és törekszik arra, hogy azt mennél jobban betöltsse. Pál apostol éppen erre buzdítja Timotheust: "Szolgálatodat teljesen betöltsd!" Tudom, hogy, aki őszintén törekszik erre, az számíthat a felülről való segítségre.

A szó latinból származó görög kifejezés. A magyar nyelvben már meghonosodott jövevény szó, általánosan használt. Három változatban fordul elő: diakónia, diakonissza és diakónus. A *diakonia* szeretetszolgá-

latot jelent. Olyan szolgálatokat, amelyeket általában az egyházak, de más társadalmi szervek is intézményesen végeznek az árvák, az egyedülvaló öregek, a testi vagy szellemi sérültek érdekében. A *diakonissza* olyan női személy, aki a diakóniát élethivatásának tekinti és rendszerint hasonló társaival egy közösségben él. A *diakónus* olyan férfi, aki a gyülekezetben a lelkipásztor mellett különféle segítő szolgálatokat végez. Mint az Ótestamentum idején a léviták, vagy a katolikus egyházban a szerpapak.

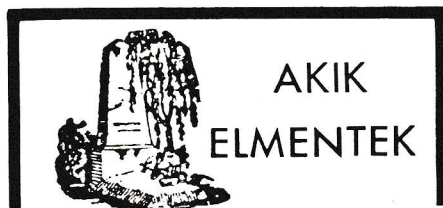
Ha a szót etimologizáljuk, azaz alkotó elemeire bontjuk, szép következtetést vonhatunk le a diakónusi hivatásra nézve. A "dia", mint előjáró szó, azt jelenti: valamin át, keresztül. A "conos" annyit jelent,

mint sivatag, homok, tehát pusztaság. A kettőt összeolvasva azt mondhatjuk: a diakónus — magyarosan ejtve: diakónus — az, aki a sivatagon átvezet, nehézségeken, akadályokon átségit. Milyen fontos ezt tudni, mert minden idők diakónusainak ez a legfőbb feladata. Mindig ott lenni, ahol segítségre van szükség.

Szép diakónusi szolgálat volt, amit az irgalmas samaritánus végzett (Lk. 10:25—37). Ennek az embernek nem volt rangja, címe, mint a papnak és a lévitának. Sőt az akkori zsidó közvélemény szerint, nem is volt hívő. Ma így mondanák: nem is keresztyén. Nem volt aranyetszésű, bőrkötéses Bibliája, de volt könyörület "arany" szíve. Volt szeme meglátni, hogy hol, mikor, miben lehet segítségére egy bajbajutott em-

bernek. Volt keze, hogy bekötözze sebeit és elsősegélyben részesítse. Volt ideje, hogy útirányát megváltoztassa és a sebesültet biztonságba helyezze, kórházba vigye, és volt pénze arra is, hogy a további ápolási költségeit fedezze. Ez valódi diakónia volt.

Jeruzsálemben az első diakónusok arra voltak hivatva, hogy az asztalok körül szolgáljanak. Lásd: ApCsel. 6:1–7. A diakónusoknak a gyülekezetben három féle asztalról kell gondoskodniuk: Először is az Úr asztaláról. A diakónusok szép tiszte ez

PACSAI JÓZSEFNÉ

1893–1980.

Szomorú szívvel, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk mindazokkal, akik ismerték és szerették, hogy Pacsai Józsefné sz. Tóth Borbála testvérünk, a Detroit-Lincoln Parki Magyar Baptista Gyülekezet tagja, hosszú, de türelemmel viselt betegsége után 87 éves korában, március 13-án csendesen elhunyt.

Felravatalozva március 14-én volt a John Molnár Temetésrendező halottas kápolnájában, ahol este 7 órakor gyászistentiszteletet tartotunk. Temetése március 15-én, szombaton délelőtt 10 órakor volt. A vigasztalás ígét mind a két alkalommal gyülekezetünk lelkipásztora, Herjeczki András hirdette. Herjeczki testvérnő egy alkalmi költeményt mondott el.

Pacsai testvérnő 1893. február 1-én Rakamaz, Szabolcs megyében született Magyarországon. Fiatalon tért meg Ward, W. Virginiában, ahol Orosz István hitének vallomására bementette. Detroitba 1944-ben költöztek. Gyülekezetünknek azóta, tehát 36 éve tagja.

Gyászolják: fia, Joe, aki hűséges ápolója és gondviselője is volt édesanyjának, leánya, Mrs. Anna Koren, veje, unokái, testvérhúga Margit és a magyar Baptista Gyülekezet tagsága.

Ő csak megelőzött, mi is követni fogjuk. Az igazak emléke áldott.

Krónikás

— amibe a feleség is besegíthet —, hogy az Úr asztala minden úrvacsora alkalmával, nemcsak, hogy elő legyen készítve, de szépen legyen megterítve. A másik a szegények asztala. Hála érte, mi olyan országban élünk, ahol a szó szoros értelmében nincs szegény, de ha a diakónusok nyitott szemmel és nyitott szívvel járnak, meg fogják látni, hol és mikor kell segíteni. A harmadik asztal, amire a diakónusoknak gondolniuk kell, a lelkipásztor asztala. Ahol a pászor anyagi gondokkal küzd, ott a diakónusok nincsenek a hivatásuk magaslatán. A honfoglalás idején az Úr úgy rendelkezett, hogy a Lévi törzsének nem adta meg a föld és a földművelés örömeit. Azt mondta:

Az Úr a ti örökségeitek. Ezzel nem akarta őket megszegényíteni, hanem szabaddá akarta tenni őket az Úr háza szolgálatára. Amikor a tanítványoknak azt parancsolta: ne vigyetek magatokkal se erszényt, se táskát, ezzel úgy intézkedett, hogy a mindennapi kenyerüket azok által biztosítja, akik között élnek és szolgálnak. Ezért mondja az apostol: a jótékonyaságról és az adakozásról el ne felejtkeztek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten. A lelkipásztorok pedig munkájukat örömmel végezzék, nem bánkódva, nélkülözésekkel küszködve, mert ez néktek nem használ (Zsid. 13:17).

Szeretettel üdvözlő szolgatársa:

Herjeczki András

Istennel járni

Gen. 5:24.

“És mivel Énók Istennel járt vala eltűnék, mert Isten magához vette őt.”

Az ember társas lény, nem járhat egyedül. A gyermek bizonyos ideig szüleinek a vezetésére van utalva, tehát szüleiével jár az élet útján. Azután elérkezik a nagykorúság ideje, amikor már szabadon választ magának útítársat egy életre. Azt mondja a Szentírás: “Járnak-e ketten együtt, ha meg nem egyeztek?” De ez nemcsak a földi társra vonatkozik. Istennel járni is csak úgy lehet, ha meg egyezek Vele, vagy ahogy Pál apostol mondja: “Béküljete meg az Istennel! Ellenséggel nem jár együtt senki. Jakab apostol pedig azt mondja, hogy: “Aki a világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz” (Jak. 4:4). Mivel ezen a földön csak vándorok vagyunk, szükségünk van Istenre, mert az Isten útja az egyedül biztos út, és igazak járnak azon.

Természetes, hogy az Istennel való járásnak megvannak a feltételei és ide tartozik az engedelmesség is. Ha vele járunk, nem Ő fog alkalmazkodni a mi akaratunkhoz, hanem nekünk kell hozzá igazodni. Istenre nem lehet rákényszeríteni a magunk akaratát. Ha megkíséréljük, kudarcot és szégyent vallunk. Azt mondja a költő: “Hogyha vesztes a harc, az enyém. Ha nem megy a munka, ha nincs eredmény . . . munka és kudarc az enyém. Az enyém vesztes, terhes, az Övé diadalmas . . . az enyém bűnös, átkos, az Övé szent és

áldott. Bizony, az Isten Lelke győzi meg a világot. Legyen az övé minden . . .” Legyen meg mindenben az Ő akarata és akkor nem lesz probléma a vele való járás.

De szeretetre is szükség van ahhoz, hogy együtt járassunk Istennel. Azt mondja János apostol: “Szeressük Őt, mert Ő előbb szeretett minket”. Nem nehéz együtt járni azzal, akit szeretünk. A szeretet formál, eggyé tesz. Azért óv minket János Apostol: “Ne szeressétek a világot, mert aki a világot szereti nincs meg abban az Atya iránti szeretet.” Azt a világ fedjelme, a sátán formálja át a maga képére.

Ha Istennel járunk engedelmes-ségben és szeretetben, hatástalan marad számunkra a világ. Csodálatos, hogy Énókra sem hatottak kortársainak gonosz cselekedetei. Sokan mondják: Nem tehetek róla, hogy ilyen vagyok, a gonosz környezet befolyásolja magatartásomat. Lehet, hogy sokaknál így van, de ez annak a biztos jele, hogy nem Istennel járja az élet útját, mert aki Istennel jár, annak se kedve, se akarata, se ideje nincs a gonoszokat utánozni. A gonoszok útja elvész, Isten pedig magához veszi az övéit mintahogy ezt Énókkal is tette. Azt mondja az Úr Jézus: “Ne nyugtalankodjék a ti szívetek . . . magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek” (Jn 14:1–3).

Istennel járni azt is jelenti, hogy világosságban járni. “Aki engem követ, nem járhat a sötétségben” —

mondja az Úr Jézus. De sok embernek az élete egy sötétben való tapogatódzás csupán. Örök bizonytalanság a jelen és az eljövendő életre nézve egyaránt. Mi pedig Istennel járva világosan látjuk az életünk értelmét és célját is.

Miközben Istennel járunk, már ezen a földön kiábrázolódik rajtunk Isten képmása. A tanítványokat is megismerték, hogy Jézussal jártak. Van egy régi közmondás: Madarat tolláról, embert barátjáról lehet felismerni. Valóban, így igaz. Jézus mondja: "Arról ismerik meg, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok".

Itt vándorok vagyunk és nem mindegy, hogy ki vezet minket és hová. "Jaj az egyedül valónak" — mondja az Írás, de annak is, aki rossz vezetőt választ magának. Az a kérdés: Kivel járjuk az élet útját? Istennel? Ha igen, akkor az életünk és cselekedeteink is megegyeznek az Igével, isteni természet részesei vagyunk, engedelmség és szeretet jellemz bennünket. Ha nem így volna, még nem késő: "Béküljünk meg Istennel és járjunk vele, hogy miénk legyen az ígéret. "Ahol Ő van, mi is ott leszünk." Mivel Énók Istennel járt, Isten magához vette őt."

Gerő Sándorné

Írás: „Az irgalmasság és igazság ne hagyjanak el téged; kösd azokat a te nyakadra, írd be azokat a te szívednek táblájára” (Péld 3, 3).

Csak az ember . . .

*Hiszek a földnek, mert kalászt szől,
a fa gyümölcsével beszél.
Gyapjúval, tejjel érthetően
szól a juh s a jámbor tehén.*

*A folyó halat ad, hajót víz,
kiönt, s virul a kert, a rét.
A nap világít. Ami csak van,
mind tisztán adja lényegét.*

*De az ember mindig titok.
Aján csak művirág a szó.
Ezer keserű lecke int,
hogy csak holtan megbízható.*

*Bár zúzná szét a képmutatás
kényszerét már az új világ,
hol nyílt szívű lehet az ember
s szava és tette egybevág.*

Bódás János

Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

1. lecke 1980. június 1.

Ezékiás uralkodása

Krón. II. 29:3—6, 30:23—27.

Napi elmélkedések:

Hétfő, máj. 26. Ezékiás reformáló munkája. Kir. II. 18:1—7a.

Kedd, máj. 27. Felhívás az Úr tiszteltére. Krón. II. 30:1—9.

Szerda, máj. 28. A páskha megünneplése. Krón. II. 30:13—22.

Csüt., máj. 29. A hívők erőssége. Krón. II. 32:1—10.

Péntek, máj. 30. A szabadítás ígérete. Kir. II. 20:1—6.

Szombat, máj. 31. Dicséret az életért és egészségért. Ésaías 39:9—20.

Vas., jún. 1. Isten megtartja az övéit Zsoltár 21:1—7.

Aranymondatt: "Egyedül az Úrban, Izráel Istenében bízott . . ." (Kir. II. 18:5a).

* * *

2. lecke 1980. június 8.

Manasse és Jósias

Kir. II. 21:1—2, 22:1—2, 9—13.

Napi elmélkedések:

Hétfő, jún. 2. "Te azért térj meg." Mózes V. 30:1—10.

Kedd, jún. 3. Megtalálták a törvényt. Krón. II. 34:14—21.

Szerda, jún. 4. A két út. Mózes V. 30:11—20.

Csüt., jún. 5. Jósias fogadalma. Krón. II. 34:27—33.

Péntek, jún. 6. Az ige világító szövetség. Zsolt. 119:97—106.

Szombat, jún. 7. Őrizzük meg a rendelkezéseket. Zsolt. 119:1—10.

Vas., jún. 8. Hallgatás és cselekvés. Máté 7:21—27.

Aranymondatt: "Teljes szívűből kerestek téged ne engedj eltévednem a te parancsolataidtól!" (Zsolt. 119:10.)

* * *

3. lecke 1980. június 15.

Jeremiás templomi beszéde

Jeremiás 26:1—6, 11—15.

Napi elmélkedések:

Hétfő, jún. 9. Jeremiás elhívása. Jer. 1:4—10.

Kedd, jún. 10. Hamis biztonságérzet. Jer. 7:1—11.

Szerda, jún. 11. Engedetlen nép. Jer. 13:1—11.

Csüt., jún. 12. Tisztelet és igazság. És. 58:1—9.

Péntek, jún. 13. Mit kíván az Úr. Mike. 6:1—8.

Szombat, jún. 14. Az istentisztelet. Jak. 1:19—27.

Vas. jún. 15. Az igazi biztonság. Zsoltár 15.

Aranymondatt: "És hazugsággal gyógyítgatják az én népem leányának romlását, mondván: Békesség, békesség, és nincs békesség!"

* * *

4. lecke 1980. június 22.

Habakuk próféta

Habakuk 1:1—4; 2:1—4; 3:17—18.

Napi elmélkedések:

Hétfő, jún. 16. Habakuk panasza. Hab. 1:1—4, 13—17.

Kedd, jún. 17. A zsoltáros panasza. Zsolt. 73:1—11.

Szerda, jún. 18. Jób panasza. Jób 9:1—4, 27—35.

Csüt., jún. 19. Várakozás hittel. Hab. 2:1—4, 3:17—19.

Péntek, jún. 20. Hagyjad az Úrra a te utadat. Zsoltár 37:1—9.

Szombat, jún. 21. Az Úr védi az övéit. Zsoltár 37:27—40.

Vas., jún. 22. Az Úr válaszol. Zsoltár 20:1—7.

Aranymondatt: "De én örvendezni fogok az Úrban, és vigadok az én szabadító Istenemben" (Hab. 3:18).

* * *

5. lecke 1980. június 29.

Ezékiel a száműzött próféta

Ezékiel 17:11—18; 18:30—32.

Napi elmélkedések:

Hétfő, jún. 23. Siralom az elesett nép felett. Ezék. 19. r.

Kedd, jún. 24. Ezékiel elhívása. Ezék. 1:1—3, 2:1—7.

Szerda, jún. 25. Szolgál a száműzötteknek. Ezék. 3:4—15.

Csüt., jún. 26. Vigyázat és figyelemztetés. Ezék. 3:16—21.

Péntek, jún. 27. Egyéni felelősség. Ezék. 18:1—13.

Szombat, jún. 28. Vegyetek új szívet. Ezék. 18:25—32.

Vas., jún. 29. "Babilon folyóvizeinél." Zsolt. 137:1—6.

Aranymondatt: "Vessétek el magatokat minden vétkeiteket, melyekkel vétkeztek és szereztek magatoknak új szívet és új lelket! Miért halnátok meg, óh Izráel háza!?" (ezék. 18:31.)

Hogy mekkora hited van, kitűnik abból, milyen-könnyen csüggedsz.

ENGLISH SECTION

Churches in Eastern Europe Are Alive and Doing Well

By Irma Duke

GLORIETA, N.M. (BP) — "God is alive and doing well in Eastern Europe," according to John David Hopper, Southern Baptist Foreign Mission Board fraternal representative to that area of the world.

He brought news of 1,000 baptisms in one local church association and average attendance of 100 percent of membership in his report during Foreign Missions Week at Glorieta (N.M.) Baptist Conference Center. He said in some countries worshippers fill the seats and aisles and stand outside looking through the windows for three-hour services.

Some of the services use brass bands and stringed instruments and most of them have a high amount of congregational participation. In some services, 50 to 60 percent of the congregation participates in the service through special music, recitations and speeches.

Hopper said he went into one home and found some Christians and their neighbors learning the Lord's Prayer and a hymn. He left that home and went to another one nearby and found the same thing. In the third home which he visited, he found a woman "on fire for God" whose husbands was not a believer. He said this woman ran after him when he left and asked that he pray for her husband.

"God's spirit is moving. Churches are growing," Hopper said.

Christian in these countries have freedom within limits. Bibles are available in some countries but sell so fast they are sometimes hard to obtain. Churches sometimes wait for building permits for years and in other areas, churches are torn down for urban renewal, according to Hopper. In some countries, educational opportunities for Christians are limited, and some Christians have been jailed for their beliefs. But these limitations vary from country to country.

Southern Baptists have been involved in work in Eastern Europe since 1920 and have been well re-

ceived by believers. Assistance from the Foreign Mission Board has been available for construction of church buildings and for church development projects.

Currently two Baptist programs are broadcast weekly from Monte Carlo in cooperation with Polish Baptists. Radio programs are broadcast in Yugoslavia and Romania eight times weekly. Listeners to those broadcasts write in regularly for more information.

Seminaries in Eastern Europe offer theological education, which is available by extension in Yugoslavia. Some theological students from these countries study at the Baptist Seminary, Ruschlikon, Switzerland.

World Mission and Stewardship

By Alexander Lambert

It has been told that when the famous pioneer missionary, Hudson Taylor, first went to China it was in a sailing vessel. Near the Cannibal Islands the ship was becalmed, and began slowly drifting shoreward. Savages were on shore eagerly awaiting their arrival. The Captain sought out Rev. Taylor, and begged him to pray for the help of God.

"I will," said Hudson Taylor, "provided you set the sails to catch the breeze."

The Captain hesitated, for he did not want to make himself a laughing-stock by unfurling the sails in a dead calm. However, Mr. Taylor would not pray until the sails were up. It was done, and the missionary knelt and prayed for Divine intervention.

A little later, while Rev. Taylor was still in prayer, there was a knock at his stateroom door. It was the Captain. Greatly excited, he told him to stop praying. "There's more wind than we can manage," he said. As it turned out, the ship had drifted to within several hundred yards of shore, when a strong wind struck the sails. It was God's answer to his child's fervent prayer.

LOVE IS . . .

Love suffers long,
but does not condone evil.

Love is kind,
but speaks the truth in righteousness.

Love envieth not,
but seeks the best God has for His Church.

Love vaunteth not itself,
but does not hesitate to act in service for its master.

Love is not puffed up,
but receives with grace the honor which God bestows upon it.

Love doth not behave itself unseemly,
but gives due respect in word and action to all men.

Love seeketh not its own,
but casts not its pearls before swine.

Love is not easily provoked,
but defends righteousness even to its death.

Love thinketh no evil,
but is not deceived by evil words.

Love rejoiceth not in iniquity,
but tries to restore in the spirit of meekness.

Love rejoiceth in the truth,
but weeps when men reject it.

Love beareth all things for the gospel's sake,
and that without complaining.

Love believeth all things,
but is not deceived by false rumors.

Love hopeth all things,
even though it knows it may be disappointed.

Love endureth all things, that the gospel might not be hindered, *though it understands clearly the status of those who triumph by evil.*

Love is King, it never fails,
but neither does it compromise.

-Author unknown

CORRECTION

The omission of the Statement's date (Jan. 1, 1979—Feb. 29, 1980) in the previous issue is regretted.

The minister's new secretary, a former worker in the Pentagon, was busily reorganizing her boss' filing system. She labeled one drawer "Sacred" and the other "Top Sacred."